

[Samuel sen.]

som hr. Tastesens; jeg har prøvet at holde afstemning i nogle 3. G-klasser, og dér viste det sig, at langt de fleste var tilhængere af 20 års grænsen. Næstflest ønskede bemærkelsesværdigt nok 21 år, og kun en lille brøkdelen ønskede 18 år. Nu vil jeg ikke selv være betænkelig ved at give de 18-årige valgret, for hvis man sænker valgretsalderen til 18 år, vil førstegangsvælgeren normalt være 20 år. Men jeg tvivler på, at der for øjeblikket kan skabes tilstrækkelig sympati herfor i den øvrige del af befolkningen. Det forekommer mig derfor, at en nedtælling i to tempi vil være en rimelig udgang på diskussionen. Men vi møder til en fordomsfri forhandling i udvalget.

Når derimod den socialdemokratiske ordfører i dag ivrer så stærkt for 18 års grænsen, virker det ejendommeligt, at samme ordfører så sent som i april her i tinget kunne udtale — Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 2520:

„Ved at gå ind for de 20 år nu åbner vi adgang for, at 80.000 unge mennesker får lige muligheder med andre i vort demokratiske fællesskab. Jeg tror, denne udvikling kan blive til glæde og gavn for folkestyrets fremtid. Det er ikke et unødigt mellemtrin at standse op ved de 20 år.“

Jeg vil meget gerne vide, om den undersøgelse, hr. Tastesen nævner, som er foretaget i de socialdemokratiske foreninger, er foretaget før eller efter april måned.

Jeg skal ikke komme ind på ungdommens politiske modenhed, som der allerede er talt meget om. Jeg er helt klar over, at ungdommen er betydelig mere engageret, end den har været tidligere. At så vel nok enkelte yderliggående aktivistgrupper i sommerens løb netop har skadet muligheden for en større nedsættelse af valgretsalderen, skal ikke komme de andre til skade. Lad os derfor drøfte spørgsmålet positivt i det udvalg, der bliver nedsat, men lad os se realistisk på tingene. Det er ikke uden værdi for folkestyret med folkeafstemninger, og landet vil ikke blive ruineret, selv om der skulle komme to i løbet af et år. Der har måske oven i købet været alt for få afstemninger, siden afstemningsmuligheden blev indført ved grundloven i 1953.

Til hr. Tastesens orientering skal jeg lige

meddele til sidst, at selvfølgelig er de radikale lige så frit stillet som alle andre politiske partier i dette spørgsmål.

Poul Dam: Jeg vil gerne begynde med at takke regeringen, fordi vi nu har fået et lovforslag om valgretsalderen. Hvis vi ikke havde fået det, kunne det måske have været endnu meget længere, før vi kom til at diskutere denne sag. Både det forslag til beslutning, der er fremsat af venstresocialisterne, og vort lovforslag blev fremsat på tingets anden mødedag i dette folketingår. Vi har i dag den 25. mødedag. Jeg skal ikke beklage mig over det. Vort lovforslag er stadig godt nok, det er ikke blevet fordærvet ved at ligge, og diskussionen i offentligheden er i hvert fald blevet startet i den forløbne tid. Jeg vil dog gerne tillade mig en let undren over hukommelsens korthed visse steder. Vi havde for halvandet år siden en debat her i tinget om det interessante spørgsmål, hvor længe private forslag skal ligge, før de kommer til behandling. Det var foranlediget af et forslag til folketingsbeslutning fra partiet venstre om ændring i forretningsordenen, hvorefter et forslag skulle frem senest den 10. mødedag efter, at det var blevet fremsat. Den højtærede nuværende indenrigsminister sagde ved den lejlighed — Folketingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 2905:

„Jeg forstår godt, at man bliver utålmodig, når et forslag ligger så længe . . . og jeg mener også, man bør finde udveje for en behandlingsform af fremsatte forslag, som hindrer, at man må afvente en stillingtagen her i tinget.“

Den højtærede nuværende udenrigsminister sagde — sp. 2901:

„Det er altså vilkårene, at et oppositionsparti kan fremsætte et forslag, men det kan ikke behandles, før ministeren har fået sit forslag færdigt.“

Jeg deltog også i debatten og tog ved den lejlighed den da siddende regering i forsvar og sagde — sp. 2915:

„Det er i overensstemmelse med det parlamentariske system, at regeringen som leder af lovgivningsarbejdet har en særlig placering også i dette ting.“

Det mener jeg stadig væk. Hvis nogen skulle angribe den nuværende regering for at have ventet for længe med sagen, vil jeg